

NEGENDAAGSCHE OEFENING

OF

N O V E E N

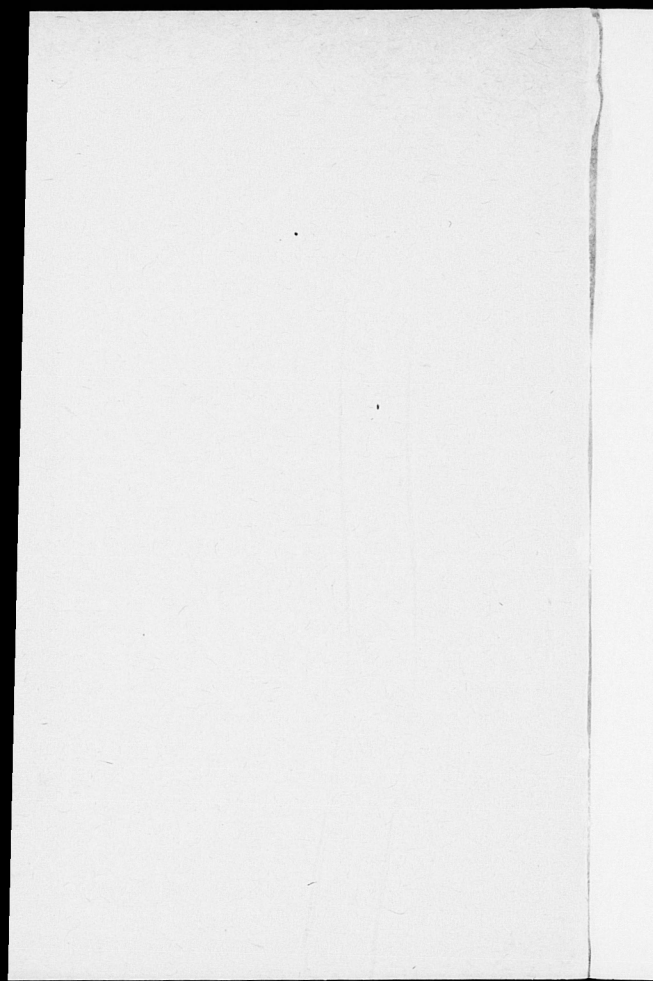
TER EERE VAN DEN

H. Franciscus van Assisië.

NAAR HET FRANSCH.

Kerkelijk Goedgekeurd.

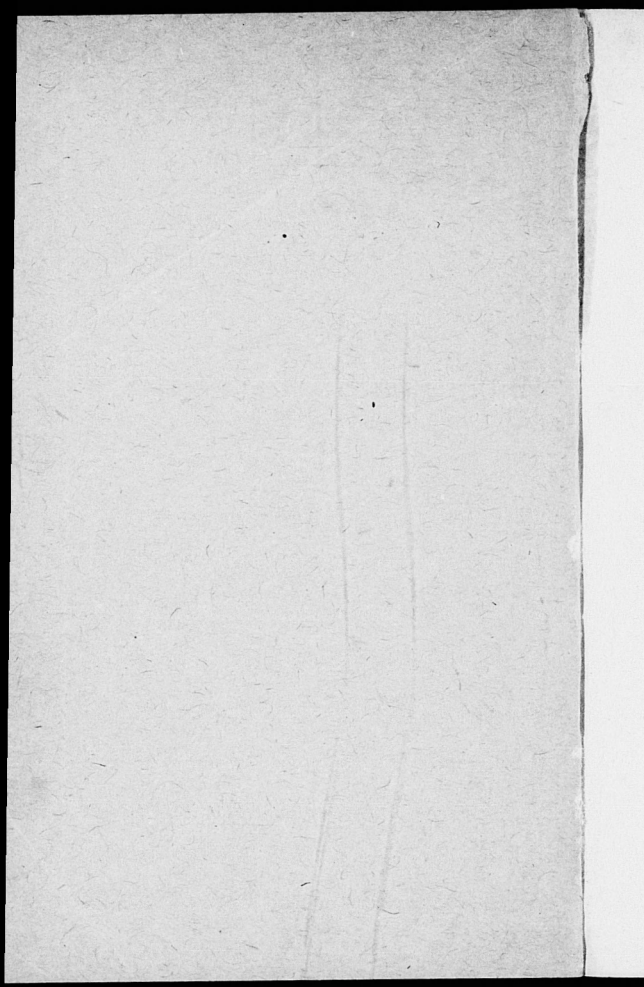
Senior
G. MOSMANS, ~~Markt A 11~~, 's-Bosch.
1884.

NEGENDAAGSCHE OEFENING

OF

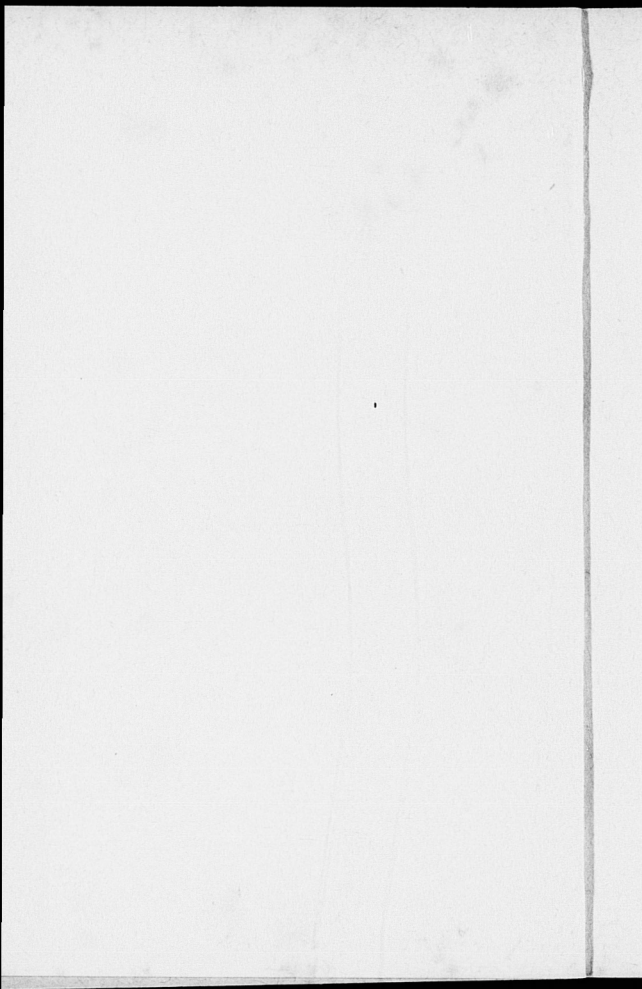
NOVEEN.

NEGENDAAGSCHE OEFENING

OF

NOVEEN.

3
NEGENDAAGSCHE OEFENING

OF

NOVEEN

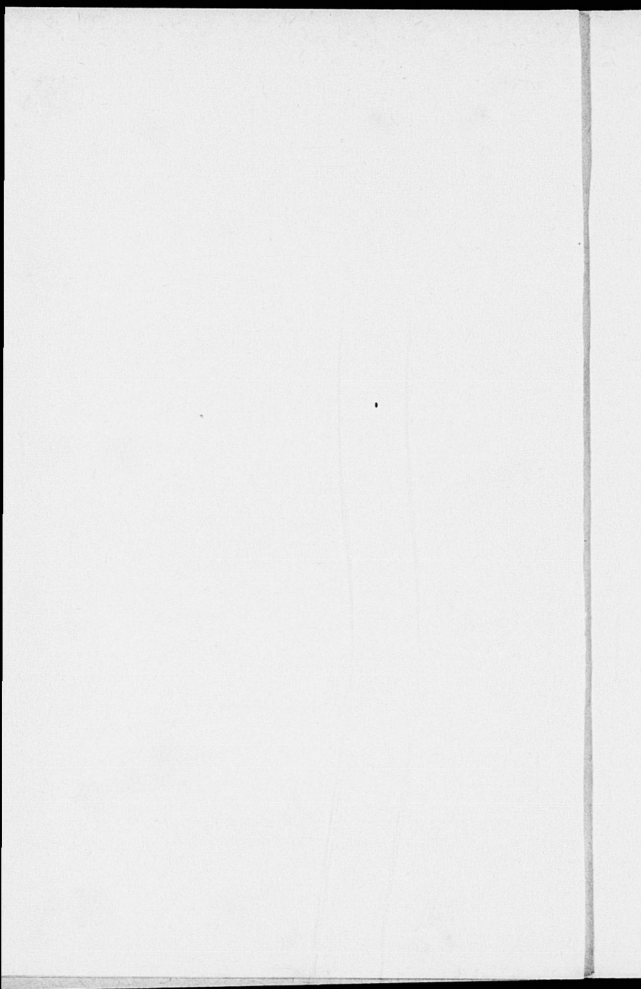
TER EERE VAN DEN

H. Franciscus van Assisië.

NAAR HET FRANSCH.

~~~~~  
*Kerkelijk Goedgekeurd.*  
~~~~~

senior
.....
G. MOSMANS, Markt A 14¹/₂ 's Bosch.
1884.

Aan den Lezer,

Niet zonder nut is het mijns inziens in onze dagen, de deugden van den H. Franciscus van Assisië te overwegen; want het schitterend voorbeeld van zijn uitmuntenden levenswandel veroordeelt in strenge mate de dwaasheid en het ijdelstreven eener trotsche eeuw.

Onze eeuw wordt beheerscht door een onverzadigbare zucht naar weelde en rijkdom, en de H. Franciscus van Assisië onderscheidde zich vooral door zijn armoede; — zij is rationalistisch en ongeloovig; de patriarch van Assisië een heldhaftig geloofsverkondiger. De tijd, waarin wij leven, afkeerig en vijandig als hij is ten opzichte van alles, wat het bovennatuurlijke betreft, veracht en vervolgt de religieuze orden; de H. Franciscus was de stichter van die oude en verdienstelijke orde, welke van af de 13de eeuw ter verdediging optrad tegen de vreeselijke ketterijen, die West-Europa van de kerk trachtten los te scheuren.

Door de tusschenkomst van den H. Franciscus in te roepen en zijne bescherming af te smeeken, doen wij Gode een heilig geweld aan. Hoe zou de Allerhoogste on-

verschillig kunnen blijven voor hetgeen wij Hem vragen door bemiddeling van den grooten heilige, die door zijn ootmoed hier beneden, in den hemel een dier verhevene plaatsen verdiend heeft, van waar de weerspannige engelen, om hun hoogmoed zijn verdreven!

na
ze
on
de
m
da
w
va
h
e
h
to
li
o
o
J
g
h
i
h
l

Eerste dag.

Als wij het leven van den H. Franciscus nagaan, treffen wij daarbij in menig opzicht zeer veel overeenkomst aan met dat van onzen goddelijken Heiland, en ten einde deze gelijkvormigheid meer te doen uitkomen, behoeven wij slechts aan te halen, dat zijn lichaam de teekenen der vijf heilige wonden vertoonde. Onder de gedaante van een gekruisigden Seraphijn verscheen hem eens de Zaligmaker, omgeven door een helder stralend hemellicht, en terwijl Hij hem op zalvenden toon woorden van troost toesprak, werd het hart des heiligen met een liefdeschicht doorboord. Daarna werden ook zijn handen en voeten doorwond, en ontving hij dezelfde wondeteekenen, welke Jesus, stervende aan het kruis, waren toegebracht, ter wille onzer zonden. Niet zonder hevige smarten verdroeg de heilige deze indrukseken. Van af dat oogenblik geleek hij een levend gekruisigde, zoodat niet hij, maar Jesus in hem leefde.

Gebed.

O dierbare Jesus, bij het aanschouwen van dit treffend wonder, gevoelen wij ons niet in staat, U hiervoor naar waarde dank te betuigen; want zoowel voor den H. Franciscus als voor mij en alle goedge-loovigen is dit mirakel geschied. Met het doel, om op het gezicht der vijf wonden van uwen uitverkorene, ons te herinneren aan uw smartvol lijden, hebt Gij Franciscus dit voorrecht bewezen. Geef dan, dat wij, de wonden van uwen dienaar aanschouwende, door zijne voorspraak en verdiensten, ons hart mogen onthechten van de aard-sche begeerlijkheden en voortaan voor U alleen mogen leven.

O liefdevolle H. Franciscus, ik bid u, ter wille der seraphijnsche liefde, die uw hart verteerde, stem mijn hart tot blijdschap, bij de overweging uwer roemrijke wonden, opdat ik die eerbiedig vereere en zij mij als zoovele monden herinneren, God lief te hebben en uit liefde tot Hem alle moeielijkheden tot aan mijnen dood toe geduldig te verdragen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

H
deu
tege
van
in z
alle
me
hev
zoo
aan
te g
zoo
me
blo
me
en
me
da
ris
aa
an
ge
stu
da
ou
zi
na
d

Tweede dag.

Hoe heilig en schitterend blonken de deugden van den H. Franciscus dengenen tegen, die er tijdens zijn leven getuigenis van konden afleggen, en toch was de heilige in zijne meening immer de geringste van allen. Ja, hij beschouwde zich zelve als den meest zondigen mensch ter wereld. De verhevenheid van het priesterschap achtte hij zoo hoog, dat men te vergeefs hem trachtte aan te sporen, tot die edele bediening over te gaan. Warsch van menschelijke lofspraak, zocht hij aan de goede hoedanigheden, die men hem toeschreef, door zijne gebreken bloot te leggen, alle beteekenis te ontnemen. Zelfs liet hij zich gaarne verwijtingen en harde bejegening van den kant zijner medebroeders welgevallen, en toonde zich daarvoor dankbaar, zeggende, dat hunne berispingen zeer waren gegrond. Niets was hem aangenaamer dan ondergeschiktheid aan anderen, en, alhoewel hij zelf de orde had gesticht, liet hij dezelve door anderen besturen, als zijn verlangen te kennen gevend, dat hij zoowel aan den jongsten als aan den oudsten Minderbroeder onderworpen wilde zijn. Het is daarom dan ook, dat de H. kerk naast zijne groote heiligheid, tevens zijnen diepen ootmoed luide verkondigt.

Gebed.

O goede Jesus, uw voorbeeld spoort den H. Franciscus aan, om uwe onbegrijpelijke nederigheid in beoefening te brengen. Van zeer nabij is hij U op den weg der ootmoedigheid gevolgd. Beschouw ik echter mij zelven, ach, hoezeer is mijne ziel dan met zonden overladen. Ik kan den hoogmoed mijns harten niet bedwingen. Sta mij daarom met uwe genade bij, opdat ik mij voortaan niet meer late overwinnen door den geest van hoovaardij, maar mij vernedere, gelijk het den zondaar betaamt. Schenk mij de genade, o mijn Zaligmaker, om van nu af mijn kruis bereidwillig te aanvaarden, in navolging van den H. Franciscus. O. H. Franciscus, geef, dat uwe nederigheid mij een spoorslag zij, om deze deugd te beoefenen. Verkrijg mij door uwe tusschenkomst, de genade, dat ik mij verheuge, indien de menschen mij miskennen en verachten, en ik steeds indachtig blijve, dat het ware geluk niet gelegen is in de eer of het gunstbetoon der wereld, maar alleen in de verongelijking, welke ik zonder weerzin ter wille van Jesus zal verdragen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

De
cus d
schen
liefde
eerde
mensc
zich v
vast v
indie
De li
bezitt
aan
voor
maal
gelo
den
die
het
daar
Go
hij
de
blo
sle
sch
den

Derde dag.

De reden, waarom men den H. Francis-
cus den titel van Seraphischen Vader
schenkt, bestaat hierin, dat hij door het
liefdevuur, hetwelk zijne ziel verteerde,
eerder met een Seraphijn, dan met een
mensch kon vergeleken worden. Hij had
zich van af zijne jeugdige jaren dan ook
vast voorgenomen, nimmer iets te weigeren,
indien het hem om Gods wil werd gevraagd.
De liefde spoorde hem aan, om aan al zijne
bezittingen te verzaken, ten einde zijn leven
aan God toe te wijden. Met het doel, om
voor de eer van God zijn leven op te offeren,
maakte hij tot driemaal toe reizen naar on-
geloovige streken, begeerig als hij was, om
den marteldood te sterven. Het was nogmaals
die liefde, welke hem bewoog, alles voor
het heil zijns evennaasten te ondernemen,
daar hij van de meening uitging, dat hij
God onmogelijk goed kon dienen, indien
hij zich niet naar best vermogen beijverde,
de zielen zalig te maken, welke door het
bloed van Jesus zijn vrijgekocht. Zoo hij
slechts van de liefde Gods hoorde gewagen,
scheen hij door een hemelsch vuur te wor-
den ontstoken en geraakte dan meermalen

in geestvervoering. Het goddelijk liefdevuur, dat den Seraphijnschen Vader bezielde, zou volgens het getuigenis van den H. Franciscus van Sales, den dood des patriarchs hebben veroorzaakt.

Gebed.

O dierbare Jesus, zonder overdrijving kon de Seraphijnsche kerkleeraar Bonaventura van den H. Franciscus getuigen, dat diens hart zoo brandende was van het goddelijk liefdevuur, als een gloeiende kool van het vuur is doordrongen. Hoe zou ik mij niet schamen! Voor den H. Franciscus waren de schepselen als zoovele middelen, om zijne liefde tot God aan te wakkeren en zijne ziel tot haar Schepper te verheffen; — mij daarentegen zijn zij beletselen, Gods geboden te onderhouden, en strekken mij helaas, om uwe eindelooze goedheid te vergrammen. Obarmhartige Jesus, ik smeed U om genade; ontsteek mijn hart slechts met een enkele vonk van den gloeienden oven, welke uwen dienaar Franciscus verterde, opdat niets mij meer ter harte ga dan een leven in uwen dienst en de volhar-

ding
ver
hev
reik
one
ik i
in
troo
C
Vae

I
ha
ong
ont
der
tijd
een
ma
kle
en
de
zor
sch
vol
onz

ding ten einde toe. O H. Franciscus, hoog verheven Seraphijn, gij, die zulk een verheven graad van liefde tot God hebt bereikt, wek mij op tot overweging van Gods oneindige liefde en barmhartigheid, opdat ik in het vervolg de zonde verafschuwe en in wederwaardigheden bij God mijnen troost zoeken. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Vierde dag.

Indien men het hart van den H. Franciscus had kunnen doorschouwen, zou men daarin ongetwijfeld eene groote zachtzinnigheid ontdekt hebben, gepaard met de liefde tot den evenmensch. Zijne kleederen legde hij tijdens zijn jongelingschap eens af, om ze een armen krijgsman te schenken. Meermalen was men er getuige van, dat hij zijne kleedingstukken aan de armen uitdeelde, en rekende hij het zich een troostvolle taak, de door melaatschheid aangetasten te verzorgen. De rampspoed, waarin hij de menschen gedompeld zag, riep hem het smartvol lijden voor den geest, dat Jesus voor onze misdaden heeft moeten doorstaan, en

op het gezicht van een hulpbehoevende werd zijn hart tot medelijden gestemd. De uitoefening zijner liefde bepaalde zich echter niet slechts tot lichamelijken bijstand en troost, maar gold voornamelijk de zielsbelangen. Hij zou de gansche wereld tot boetvaardigheid en bekeering hebben willen roepen. Moeite noch opoffering scheen hem daartoe te groot. Ook liet hij het bekeeringswerk niet enkel aan zijne ordebroeders over, maar doorreisde stad en land, en arbeidde in den wijngaard des Heeren, welke door zijn zweet besproeid, schoone vruchten voortbracht.

Gebed.

O liefdevolle Jesus, mijn hart wordt tot dankbaarheid bewogen, bij het zien van de vele weldaden, welke de liefde van den H. Franciscus hier op aarde heeft teweeg gebracht. Hoezeer schiet ik te kort bij de overweging van zooveel naastenliefde en medelijden. Hoe menigwerf is eigenliefde oorzaak, dat ik nalatig ben in mijne plichten opzichtens den evennaaste. Van harte spijt het mij, o mijn God, dat ik mijne medemenschen zoo hardvochtig heb bejegend.

Van nu af wil ik den evenmensch dezelfde liefde toedragen als mijzelven. Het is mij bekend, dat den mensch geen grooter ongeluk kan overkomen dan de zonde. Zend mij beproevingen over en kastijd mij naar goedvinden; doch wil mijn gebed niet ver-smaden, dat ik tot U richt, om ook mijn evenmensch tegen de zonde te behoeden. Niets toch is redelijker dan dat het heil der zielen vóór alles gaat, dewijl Gij die ten koste van uw dierbaar bloed hebt vrijgekocht.

O H. Franciscus, medelijdende helper, maak mijn hart gelijkvormig aan het uwe, opdat ik mij jegens den evenmensch gedrage volgens de voorschriften der ware naastenliefde. De belijdenis der christelijke leer sluit de verplichting in zich, om volgens de woorden des Heilands naast God op de eerste plaats den evenmensch te beminnen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Vijfde dag.

Heeft de H. Franciscus voortreffelijke deugden beoefend, dan voorzeker was het

de vrijwillige armoede, ons door Christus in zijne evangelische raden voorgesteld, waarin hij het meest heeft uitgemunt. Op het verlangen zijns vaders, om van zijn erfdeel afstand te doen, verzaakte hij aan al zijne bezittingen, tot zelfs zijn onderkleed wegschenkende, ten einde in de ellendigste armoede zijn leven door te brengen. De armoede beschouwde hij als een schat van onvergelykelijke waarde, zoodat hij er God onophoudelijk om smeekte. Tijdens zijn verblijf te Rome hield hij niet op, om door bemiddeling der groote apostelen Petrus en Paulus de onschatbare gave der armoede te vragen. Zijne bede bleef niet onverhoord, daar beide apostelen hem de zekerheid schonken, dat zijn verlangen door God was ingewilligd. Zoo dierbaar was hem de armoede, dat hij haar beurtelings met diepe ontroering zijne moeder, zuster, bruid en koningin noemde. Menigmaal hoorde men hem klagen, dat de wereld haar versmaadde en hij stelde alles in het werk, om den menschen hare hooge waarde te doen beseffen. Ontmoette hij iemand, die in zijn oog hulpbehoevender scheen dan hij, zoo verweet hij zich zulks, en verdubbelde zijne pogingen, om door geen

enkel schepsel in armoede te worden overtroffen. Wat meer zegt, nooit werd een sterveling gevonden, die hartstochtelijker te werk ging, om aardsche schatten te verzamelen, als de H. Franciscus zich beijverde, om uit liefde tot God de armoede te beoefenen.

Gebed.

O minnelijke Jesus, hoe hardvochtig zou ik moeten zijn, indien mijn hart, onverschillig bleef bij de overweging der bittere armoede, waarin gij met uwe gezegende moeder, uit liefde tot ons zondaars, hier op aarde uw leven hebt doorgebracht. Bij voorkeur overwoog de H. Franciscus dit alles en zoo dikwijls hij hieraan dacht, kon hij zijne tranen niet bedwingen. Nauwelijks leerde hij de heilige armoede kennen en de daarin opgesloten zaligheid, of hij legde er zich met de meeste nauwgezetheid op toe; zoodat hij meende niet te kunnen leven zonder haar. Ik smEEK U, o mijn Verlosser, geef, dat dit verheven voorbeeld mij aanspore, om alle ijdele zucht naar wereldsch bezit uit mijn hart te verbannen, opdat ik even als Franciscus slechts voor U alléén streve.

O H. Franciscus, wees mijn voorspraak bij God, en schenk mij slechts een weinig van de liefde, welke uwe ziel putte in de armoede. Verleen mij de genade, om haar nimmer meer naar den geest dezer wereld met minachting te beoordeelen, maar dat ik integendeel hare waarde meer en meer leere hoogschatten en niet uit het oog verlieze, dat Jesus en Maria ons hierin op zulk eene waardige wijze zijn voorafgegaan. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Zesde dag.

De onthechting aan alles, wat het aard-sche betreft, deed in den H. Franciscus het gevoeligste medelijden ontstaan met de gruwzame folteringen, welke zijn goddelijke Meester had verduurd, om de wereld van het juk der zonde te bevrijden. Geen enkel kerkelijk feest brak aan, of hij had zich te voren door stichtende overwegingen en strenge verstervingen daarop voorbereid. Ook werd een ieder, die hem de droevige lijdensgeheimen zag overdenken, ten zeerste getroffen. Ten einde Franciscus te

troosten en hem belooning te schenken, gewaardigde op zekeren keer de goeder-tieren Jesus zich, als een klein kindje aan hem te verschijnen in eene kribbe, welke de heilige zelf had vervaardigd. Tranen van ontroering ontrolden zijne oogen, zoo menigmaal het bitter lijden van den God-mensch zijnen geest bezig hield. Hij spiegelde zich in die zee van smarten, en bij het naderen tot de tafel des Heeren werden de aanwezigen onwillekeurig tot diepe godsvrucht gestemd, dewijl hij alsdan met zijnen God vereenigd, niet zelden in geestvervoering geraakte. Eveneens was zijn godsvrucht tot Maria onbeschrijfelijk groot, zoodat hij voordurend hare luisterijke deugden op eene voortreffelijke wijze trachtte na te volgen, en door hare tus-schenkomst de liefde tot den gekruisigden Jesus steeds meer en meer afsmeekte.

Gebed.

O mijn Zaligmaker, welk een voortgang in de deugd bewerkte bij Franciscus het godvruchtig overwegen der droevige geheimen; ach, mij ellendige, reeds meen ik veel gedaan te hebben, als ik vluchtig en

met verstrooiden geest den kruisweg heb verricht. Ontferm u mijner, o barmhartige Jesus en ontsteek in mijn hart het vuur uwer goddelijke liefde. Voortaan wil ik, bijgestaan door uw onbevleete moeder, den H. Franciscus en alle heiligen, aan uwe eendelooze goedheid beantwoorden. Geef dat ik mij met meer zorg toelegge op de kennis uwer heilige geboden en dienovereenkomstig mijn gedrag inrichte.

H. Franciscus, schitterend toonbeeld van godsdienstzin, die den luister van het huis des Heeren zoo innig liefhad, vernieuw mijn hart, opdat het van alle zonden gezuiverd, eene reine woonplaats worde voor God. Geef, dat ik den liefdevollen Jesus niet slechts inwendig eere, maar door uitwendige werken steeds van mijne wederliefde getuigenis aflegge. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Zevende dag.

»Indien gij mijne voetstappen wilt na volgen, verzaak dan uzelf, neem uw kruis op en volg mij." Aldus sprak de gekruisigde Verlosser tot den H. Fran-

ciscus, terwijl hij zich voor het eerst aan hem vertoonde. Zonder aarzelen gaf de heilige aan deze woorden, gehoor en aanvaardde het kruis met de meeste onderwerping. Grootmoedig en geduldig verdroeg hij de bitterste versmadingsen, welke hij om zijne strenge levenswijze te verduren had. Sommigen noemden hem eenkrankzinnige; anderen wierpen hem op spottenden toon scheldwoorden toe, en hiermede niet tevreden, werd zijn eerbiedwaardig lichaam het mikpunt van slijk en steenen. Doch de heilige nam den schijn aan, zulks niet te bespeuren. De kwaadwilligheid van vreemden, gevoegd bij de onbillijkheden, welke hij van zijn vader te verdragen had, konden zijn geduld niet in het minst doen wankelen. Menigmaal werd hij door ziekte aangetast en folterden hem vreeselijke pijnen, zoodat hij eindelijk door al die smarten uitgeput, een levend geraamte was geworden. Over dit alles verheugde hij zich echter, en beschouwde die kwellingen als zoovele gunsten, hem door God geschonken. Tot stichting van hen, die hem omringden, dronk hij met lange teugen uit den lijdenskelk, om even als de heilige man Job den geest te verheffen tot zijnen Schepper, naar gelang zijne ellende vermeerderde.

Gebed.

O dierbare Jesus, waar zal ik den moedscheppen, om even bereidwillig de wederwaardigheden en kruizen te aanvaarden, als ik er op uit ben, genoegens en vreugde te zoeken. Het is de overweging over uw bitter lijden, die mij aanspoort, alle moeilijkheden, welke mij overkomen, met onderwerping aan uwen heiligen wil, geduldig te verdragen. Aanzie echter mijne zwakheid, o Jesus. Indien de H. Geest met zijne gaven mij geen kracht schenkt, kan ik in dagen van rampspoed en druk U op den kruisweg niet volgen. Overtuigd, dat die geest van sterkte mijn gebed niet onverhoord zal laten, wil ik voortaan de vaderlijke hand kussen, die mij kastijdt en in tegenspoed uwen heiligen naam zegenen. De schuld, die ik door de zonden op mij geladen heb, is zoo zwaar, dat geen kwellingen, hoe hevig ook, daarbij kunnen opwegen. Een troost zal het mij derhalve zijn, U in iets te gelijken, door in uwe smarten te mogen deelen. O H. Franciscus, zachtmoedige vriend, geef, dat ik uwen bijstand moge ondervinden in de hindernissen, die mijn levenspad be-

moeielijken, uwe heilzame leerredenen benuttige, en als een oprecht Christen alle tegenheden, welke de goddelijke Voorzienigheid mij overzendt, gelaten verdure. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Achtste dag.

Volgens de getuigenis van een dier waardige mannen, welke tot de beroemde orde van Franciscus behoorden en tevens tijdgenoot was van den Patriarch van Assisië, zou er nooit op aarde een heilige in boetvaardigheid en versterving met den Seraphijnschen ordestichter hebben gelijk gestaan, indien Eranciscus zulk een krachtig gestel had genoten, als waarnaar hij verlangde. Zijn leven was van af het tijdstip, dat hij tot inkeer kwam een aansenschakeling van strenge vastendagen en heteenig voedsel, dat hij gebruikte, bestond in een weinig groente, in water gekookt en met asch vermengd. Noodzaakte ziekte hem tot het gebruik van eenig vleesch, dan was er nauwelijks beterschap in zijn

toestand te bespeuren of hij legde zich veel grooter boetplegingen en ontberingen op dan naar gewoonte. Zijn hoogste geluk, vond hij in het ruige boetgewaad, de harde koorden, waarmede hij zijn lichaam kastijdde en de tranen van berouw, welke hem des nachts geen slaap gunden. Eens, dat bekoringen tegen de heilige deugd hem overvielen, wentelde hij zich in de doornen. Voortdurend verzoon hij nieuwe middelen, om zijn lichaam te bedwingen, zoodat dit, door de aanhoudende kwellingen afgemat, zich eindelijk aan den geest ondergaf, zonder den minsten tegenstand.

Gebed.

O goede Jesus, hoezeer zijn mijne handelingen met die van den H. Franciscus in strijd. Hij was zoo ver van de zonde verwijderd, en niettemin, wat al boetedoening kenmerkt zijn leven. Zie daarentegen aan hoeveel boosheden ik mij heb plichtig gemaakt en hoe ik er naar streef, om door de menschen geacht en geprezen te worden, afkeerig als ik daarbij ben van de kleinste versterving. Geef, o mijn Zaligmaker, dat mijn hart meer en meer uwen

heil
dat
doo
wil
gev
gen
har
dat
en
de
zin
Fra
uw
her
bid
zin
uit
me
lic
Ar

Va

zij
na

heiligen levenswandel beseffe en overwege, dat gij geheel uw leven in lijden hebt doorgebracht. Diep hiervan doordrongen, wil ik alles verdragen, zelfs mijn leven geven, liever dan u, door mijne zondige genegenheden te voldoen, op nieuw te mishandelen. Het zou immers onredelijk zijn, dat, terwijl het hoofd met doornen verwond en het gelaat door kaakslagen verminkt is, de andere ledematen zich verlustigen in zingenot. Ik smEEK u, o heilige boeteling Franciscus, die bij het naderen des doods uw lichaam vergeving smeekte voor de hem opgelegde voortdurende kastijdingen, bid voor mij, dat ik tijdens dit leven mijne zinnen versterve, opdat ik op het sterfbed uitgestrekt, mij niet te beklagen hebbe, meer bekommerd te zijn geweest over het lichaam dan over mijne onsterfelijke ziel. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

Negende dag.

Schonk de H. Franciscus ons gedurende zijn leven een volmaakt toonbeeld ter navolging, zijn afsterven is het oogenblik,

dat ons voorzeker het meeste treft. Zijn voorbereiding tot den dood was eene laatste overweging over de ellendige armoede en naaktheid van den stervenden Jesus aan het kruis. Deze overweging deed hem besluiten, zich op den harden grond uit te strekken, doch zijn Overste reikte hem het kleed toe, er bij voegende, dat dit een aalmoes voor hem was. Hierover ten zeerste verheugd, dankte Franciscus God, dat Hij hem de genade had geschonken, van tot het einde zijns levens getrouw te zijn gebleven aan de armoede. Op zijn verzoek werd hem het lijden des Zaligmakers volgens den evangelist Joannes voorgelezen. Vervolgens las hij den 141sten psalm en sloot zijn oogen, toen hij met den Psalmist de slotwoorden had uitgesproken: »Voer mij uit den kerker, Heer, om uwen naam te loven; de vromen wachten af, dat Gij mij zult vergelden." Het hemelsch Jerusalem was hem reeds ontsloten en zijne zuivere ziel verblijdde zich in de eeuwige belooning der gelukzaligen. Nauwelijks was zijn armzalig uitgeteerd lichaam ontzield, of men aanschouwde al aanstonds een verheven wonder; want eene ongeken- de schoonheid versierde dat zelfde lichaam en het werd zoo wit als sneeuw. De wonden

der
nog
der
pri

spe
Fr
om
da
bi
he
vi
de
zi
te
m
li
h
e
ze
m

g
v
a

der gezegende handen en voeten kwamen nog schooner voor door de donkere kleur der nagelen, terwijl de wond in zijne zijde prijkte gelijk een frische roos.

Gebed.

O mijn zaligmaker, welk treffend schouwspel levert ons het sterven van den H. Franciscus. Hij noodigt zijne broeders uit, om met hem uwen lof te zingen en U te danken, dat zijn einde nadert. Schenk mij, bid ik U, door de groote verdiensten van hem, die het voorrecht mocht genieten, de vijf heilige wonden in zijn lichaam te dragen, de genade, dat ik mijn gedrag inrichte naar zijn voorbeeldigen levensloop, door alles te vermijden, wat U mishaagt. Geef, dat mijn eenig streven voortaan zij de verheerlijking van uwen naam; ten einde ik, na hier op aarde U getrouw gediend te hebben, eens zalig mogen ontslapen, om U daarboven zonder ophouden te danken in vereeniging met uwe heiligen.

O H. Franciscus, ik bid u, versterk het goede voornemen, waartoe de overweging van uw heilig leven en sterven mij hebben aangespoord. Verwerf mij van God de ge-

nade, dat ik naar uw voorbeeld de paden bewandele, die u uit dit ballingsoord tot het land der gelukkigzaligen hebben geleid. Dat de distels en doornen, welke den doortocht bemoeielijken mij niet afschrikken of moedeloos maken, opdat ik eenmaal het veilig oord nabij, den dood met blijdschap, als een laatste offer aanvaarde en met U mijnen Schepper verheerlijken moge in het uitverkoren verblijf, waar geen kwelling het geluk meer stoort. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eere zij den Vader, enz.

LITANIE

ter eere van den H. Franciscus
van Assisie.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God hemelsche Vader, die Franciscus tot uwen dienaar hebt verkoren, ontferm U onzer.

Cod Zoon, Verlosser der wereld, die Franciscus met de teekenen uwer vijf wonden hebt gezegend, ontferm U onzer.

God H. Geest, die Franciscus met veel bevalligheid hebt begaafd, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid, waarachtig God, die Franciscus in uwe glorie hebt ontvangen, ontferm U onzer.

H. Maria, overgroote zoetheid van Franciscus, bid voor ons.

H. Moeder Gods, gestadige toevlucht van Franciscus,

O Seraphijnsche Vader Franciscus,

H. Franciscus, Vader der armen,
vaandeldrager van Christus,
soldaat van den gekruisten Jesus,
fornuis der liefde,
ark der heiligheid,

H. Franciscus, versmader der wereld,
spiegel der boetvaardigheid,
overwinnaar der boosheden,
navolger van Christus,
voorbeeld der ootmoedigen,
leidsman der dolenden,
steun der kerk,
meester der gehoorzaamheid,
beminnaar des vredes,
licht uws vaderlands,
wapenheld van den allerhoogsten koning,

bid voor ons.

H. Franciscus,	Martelaar door begeerte, Voorganger der zuiverheid, Bestormer der booze geesten, Dienaar der melaatschen, Geneesheer der kranken, Verwekker der dooden, Helper van allen, die tot u hunne toe- vlucht nemen, V. Bezoek goedertieren uwe dienaren, o H. Vader Franciscus. R. Wek hen allen uit den slaap des doods.	bid voor ons.
----------------	--	---------------

Gebed.

O God, die uwe H. Kerk, door de verdiensten van den H. Franciscus, met nieuwe kinderen Gods zeer vruchtbaar hebt gemaakt; vergun ons, dat wij door zijne navolging de aardsche dingen versmaden, en in het genieten der hemelsche gaven ons altijd verblijden.

O Heer Jesus Christus, die, als de wereld in liefde verkoeld was, in het lichaam van den H. Vader Franciscus de teekenen uws lijdens hebt willen vernieuwen, om onze koude harten te ontsteken; geef ons genadig, dat wij door zijne verdiensten en geboden ook waardige vruchten van boetpleging doen.

O God H. Geest, door wiens voorzienigheid en bestuur de loop onzes levens wordt geregeld, help uwe dienaren, opdat wij, die met vreugde de gedachtenis houden van den glorieijken Vader Franciscus, door zijne verdiensten engebeden, de glorie uwer goddelijke Majesteit mogen genieten; door Jesus Christus, onzen Heer, die met u en den Vader leeft en heerscht, één waarachtige God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen

IMPRIMATUR.

J. M. SCHOLTIS, Parochus et Decanus
ad hoc delegatus.

Galopiæ, 28 Nov. 1884.

1080649
Bij denzelfden uitgever is verschenen.:

De vurige vereerder van den H. Antonius van Padua.

Korte levensbeschrijving.

De gebeden onder de H. Mis.

Noveen, Litanie, de kleine getijden van den H. Antonius, en het wonderbaar Responsorium.

De negen Dinsdagen en 31 overwegingen voor elken dag der maand, met een Mirakel achter elken dag der Noveen, der negen Dinsdagen en na elke overweging, benevens een aanhangsel van vele zijner Wonderwerken door *A. M. D. G.* in linnen band met vergulden titel. 70 c.

~~~~~
NIEUWE OVERWEGINGEN OVER
HET H. SACRAMENT DES ALTAARS
door den WelEerw. Heer *Ant. Ricard*,
doctor in de godgeleerdheid, Eere-Kanun-
nik van Marseille en, Carcassonne, gevolgd
door twee onuitgegevene overwegingen
over hetzelfde onderwerp, door *Mgr. de
la Bouillerie*, Bisschop, van Carcassonne,
en voorafgegaan door een goedkeurend
schrijver van zijne *Doorl. Hoogw.* benevens
15 bisschoppelijke en aartsbisschoppelijke
goedkeuringen.

Vierde veel verb. uitgave broché f 0,50.

In linnen band

f 0,75